

دوس ۱ استدلال ریاضی

نقش استدلال در زندگی انسان‌ها انکارناپذیر است. همه ما در زندگی روزمره و یا در زندگی حرفه‌ای خود نیازمند کسب توانمندی در این زمینه هستیم. تسلیم عقل در برابر استدلال موهبتی الهی است که امکان تعامل بین انسان‌ها و توسعه علوم گوناگون و رشد و بالندگی را در زمینه‌های مختلف برای بشر فراهم ساخته است. استدلال و اثبات در ریاضیات نیز جایگاه ویژه‌ای دارد. درک و فهم ریاضی بدون توجه به استدلال امکان ندارد و آموزش ریاضیات را محدود به حفظ کردن رویه‌ها و الگوریتم‌ها خواهد کرد. آشنایی با روش‌های استدلال و اثبات در ریاضیات، هم به فهم ریاضیات و هم به بسط و توسعه آن کمک شایانی می‌نماید. هدف ما در این درس آشنایی با برخی از روش‌های استدلال و اثبات در ریاضی است.

مثال: درستی یا نادرستی گزاره‌های زیر را بررسی کنید:

الف) مجموع سه عدد طبیعی متوالی بر ۳ بخش پذیر است.

ب) عدد $2^{2^n} + 1$ به ازای همه عددهای طبیعی n ، عددی اول است.

حل: گاهی ممکن است برای فهم یک گزاره، مثال‌هایی را برای صدق آن بررسی کنیم.

برای نمونه برای گزاره الف داریم:

$$5 + 6 + 7 = 18 \qquad 10 + 11 + 12 = 33$$

$$25 + 26 + 27 = 78 \qquad 31 + 32 + 33 = 96$$

در همه موارد حاصل جمع‌های به دست آمده، درستی گزاره الف را نشان می‌دهند همچنین برای $n=1, n=2, n=3$ و $n=4$ حاصل $2^{2^n} + 1$ به ترتیب برابر ۵، ۱۷، ۲۵۷ و ۶۵۵۳۷ است که همگی اعداد اول هستند و ظاهراً بر درستی گزاره ب دلالت می‌کنند.

آیا ارائه این مثال‌ها برای برقراری گزاره‌های الف و ب کافی هستند، اگر کافی نیست آیا ارائه مثال‌های بیشتر کفایت می‌کند؟

در مورد الف هر چقدر مثال ارائه کنید، مشاهده خواهید کرد که گزاره برقرار است، اما در مورد گزاره ب، اگر $n=5$ آن گاه:

$$2^{2^5} + 1 = 4294967297 = 641 \times 67004917$$

که به وضوح نشان می‌دهد، حاصل یک عدد اول نیست. همین «مثال نقض» نشان می‌دهد که گزارهٔ ب در حالت کلی درست نیست. این روش استدلال به صورت معمول برای رد کردن یک حکم کلی به کار می‌رود و استدلال به کمک «مثال نقض» است.

در مورد گزاره الف با اینکه نمی‌توانید مثال نقضی ارائه کنید، اما درستی گزاره با ارائه مثال به دست نمی‌آید. مثلاً یک احتمال این است که نتوانید مثال نقضی ارائه کنید و یا اینکه تاکنون مثال نقضی برای آن ارائه نشده باشد. به هر حال در اینجا اثبات دشوار نیست. کافی است سه عدد طبیعی را با n ، $n+1$ و $n+2$ نمایش دهیم. در این صورت داریم:

$$n + n + 1 + n + 2 = 3n + 3 = 3(n + 1)$$

که نشان می‌دهد گزاره الف در حالت کلی درست است.

این نوع اثبات کردن را «اثبات مستقیم» می‌نامند. البته اثبات مستقیم ممکن است کاملاً پیچیده باشد. هدف این کتاب طرح اثبات‌های دشوار نیست. محتوای آموزش این درس در چارچوب مطالبی است که تاکنون آموخته‌اید. در کار در کلاس نمونه‌هایی از استدلال به روش «اثبات مستقیم» و استدلال به کمک «مثال نقض» را مشاهده خواهید کرد.

کار در کلاس

هریک از گزاره‌های زیر را اثبات و یا با ارائه مثال نقض رد کنید.

الف) مجموع هر دو عدد فرد، عددی زوج است. گزاره صحیح است. اثبات: کفایت دو عدد فرد را با $2m-1$ و $2n-1$ به فرض $n, m \in \mathbb{Z}$ نمایش دهیم. در این صورت: $2n-1 + 2m-1 = 2n+2m-2 = 2(n+m-1) \rightarrow$ عدد زوج است.

ب) برای هر دو عدد حقیقی x و y : $\sqrt{x+y} = \sqrt{x} + \sqrt{y}$

$$\left. \begin{aligned} \sqrt{x+y} &= \sqrt{9+16} = \sqrt{25} = 5 \\ \sqrt{x} + \sqrt{y} &= \sqrt{9} + \sqrt{16} = 3+4 = 7 \end{aligned} \right\} \Rightarrow \sqrt{x+y} \neq \sqrt{x} + \sqrt{y}$$

اگر $x=9$ و $y=16$ ، آنگاه: $\sqrt{x+y} = 5$ و $\sqrt{x} + \sqrt{y} = 7$ بنا بر این گزاره صحیح نیست.

پ) حاصل ضرب سه عدد طبیعی متوالی بر ۶ بخش پذیر است.

گزاره صحیح است. اثبات: کفایت سه عدد طبیعی متوالی را با n ، $n+1$ و $n+2$ به فرض $n \in \mathbb{N}$ نمایش دهیم. در این صورت حاصل ضرب آنها $(n+2)(n+1)(n+2)$ خواهد بود و می‌توان نوشت:

$$(n+2)(n+1)(n+2) = \frac{(n+2)(n+1)(n+1) \times n! \times 2!}{n! \times 2!} = \frac{(n+2)!}{n! \times 2!} \times 2! = \frac{(n+2)!}{n!} \times 2 \in \mathbb{N}$$

$$\Rightarrow (n+2)(n+1)(n+2) \text{ بر } 6 \text{ بخش پذیر است}$$

ت) برای هر عدد طبیعی بزرگ‌تر از ۱، عدد $2^n - 1$ اول است.

$$\text{اگر } n=4 \text{ آنگاه: } 2^4 - 1 = 16 - 1 = 15 \text{، عدد اول نیست. بنا بر این گزاره غلط است.}$$

ث) مجموع هر دو عدد گویا، عددی گویاست.

گزاره صحیح است. اثبات: کفایت دو عدد گویا را با $\frac{a}{b}$ و $\frac{c}{d}$ نمایش دهیم. a, b, c, d اعداد صحیح بوده و b, d مخالف صفر باشند، بنابراین:

$$\frac{a}{b} + \frac{c}{d} = \frac{ad+bc}{bd} = \frac{\text{عدد صحیح}}{\text{عدد صحیح}} = \text{عدد گویا}$$

ج) اگر برای هر سه مجموعه A, B, C داشته باشیم $A \cup B = A \cup C$ آنگاه $B = C$

اگر $A = \{1, 2, 3\}$ و $B = \{2, 4\}$ و $C = \{4\}$ ، آنگاه $A \cup B = A \cup C = \{1, 2, 3, 4\}$ ولی $B \neq C$.
ج) اگر k حاصل ضرب دو عدد طبیعی متوالی باشد، آنگاه $k+1$ مربع کامل است.

گزاره صحیح است. اثبات: کفایت $k = n(n+1)$ به فرض $n \in \mathbb{N}$ در نظر گرفته شود، بنابراین:

$$k+1 = n(n+1) + 1 = n^2 + n + 1 = (n+1)^2 \rightarrow \text{مربع کامل}$$

خوانندگی

یافتن مثال نقض ممکن است کار بسیار دشواری باشد. گاهی سال‌ها وقت برای یافتن مثال نقض لازم بود است. به طور مثال عبارت $n^2 + 1$ برای $n=991$ را برای «های طبیعی در نظر بگیرید. اگر حاصل این عبارت را برای $n=1, 2, \dots, 1000$ به دست آورید هیچ کدام مجذور کامل نمی‌باشند. آیا به نظر شما می‌توان حکم کرد که «برای n ‌های طبیعی عبارت $n^2 + 1$ هیچ‌گاه مجذور کامل نیست.» پاسخ منفی است! سرینسکی ریاضی‌دان معاصر لهستانی، کوچک‌ترین عدد طبیعی که به ازای آن $n^2 + 1$ مجذور کامل باشد را ارائه کرد. این عدد ۲۹ رقم دارد! عدد 3۳۱۳۵۹۴۴۴۲۲۵۳۸۷۳۷ مثال نقض مورد نظر است.

اثبات با در نظر گرفتن همه حالت‌ها

گاهی برای اثبات یک گزاره لازم است همه موارد ممکن در مورد مسئله را در نظر بگیریم. به مثال زیر توجه کنید.

مثال: ثابت کنید برای هر عدد طبیعی n ، $n^2 - 5n + 7$ عددی فرد است.

حل: دو حالت در اینجا ممکن است رخ دهد:

الف) n زوج است. به عبارت دیگر $n = 2k$ ($k \in \mathbb{N}$): در این حالت داریم:

$$n^2 - 5n + 7 = (2k)^2 - 5(2k) + 7 = 4k^2 - 10k + 6 + 1 = 2(2k^2 - 5k + 3) + 1$$

که حاصل یک عدد فرد است.

ب) n فرد است. یعنی $n = 2k - 1$ ($k \in \mathbb{N}$): در این حالت هم داریم:

$$\begin{aligned} n^2 - 5n + 7 &= (2k - 1)^2 - 5(2k - 1) + 7 = 4k^2 - 4k + 1 - 10k + 5 + 7 \\ &= 4k^2 - 14k + 13 = 2(2k^2 - 7k + 6) + 1 \end{aligned}$$

که باز هم حاصل یک عدد فرد است.

به عبارت دیگر زوج یا فرد بودن n ، فرد بودن $n^2 - 5n + 7$ را نتیجه می‌دهد.

اگر زوج بودن n را با p و فرد بودن n را با q و فرد بودن $n^2 - 5n + 7$ را با r نمایش دهیم، حکم را می‌توان به صورت گزاره:

$p \vee q \Rightarrow r$ نمایش داد. با توجه به هم ارزی $p \vee q \Rightarrow r \equiv (p \Rightarrow r) \wedge (q \Rightarrow r)$ شیوه اثبات در مثال فوق توجیه می‌شود.

$$\begin{aligned} p \vee q \Rightarrow r &\equiv r \vee \sim(p \vee q) \\ &\equiv r \vee (\sim p \wedge \sim q) \\ &\equiv (r \vee \sim p) \wedge (r \vee \sim q) \\ &\equiv (p \Rightarrow r) \wedge (q \Rightarrow r) \end{aligned}$$

به طریق مشابه، برای هر تعداد متناهی گزاره دلخواه داریم:

$$P_1 \vee P_2 \vee \dots \vee P_n \Rightarrow r \equiv (P_1 \Rightarrow r) \wedge (P_2 \Rightarrow r) \wedge \dots \wedge (P_n \Rightarrow r)$$

نوعی دیگری از در نظر گرفتن حالت‌های ممکن، در مثال زیر ارائه شده است.

مثال: ثابت کنید اگر a و b دو عدد حقیقی باشند و $ab = 0$ آنگاه $a = 0$ یا $b = 0$.

حل: برای a دو حالت ممکن است رخ دهد:

الف) اگر $a = 0$ ، در این حالت حکم برقرار است (چرا؟) زیرا گزاره $a = 0$ یا $b = 0$ یک ترکیب فصلی است

و اگر $a \neq 0$ درست فرض شود، کل ترکیب درست خواهد بود.

ب) اگر $a \neq 0$ ، در این حالت a^{-1} (معکوس a) یک عدد حقیقی است و با ضرب طرفین رابطه $ab = 0$ در a^{-1} داریم:

$$ab = 0 \Rightarrow a^{-1}(ab) = a^{-1} \times 0$$

$$\Rightarrow b = 0$$

بنابراین در هر دو حالت حکم برقرار است.

الف) اگر a و b دو عدد صحیح باشند و ab عددی فرد باشد، ثابت کنید $a^2 + b^2$ زوج است.

فقط در حالتی ab فرد است که a, b هر دو فرد باشند زیرا حاصل این از آن زوج باشد. ab زوج خواهد بود.
بنابراین با فرض $a = 2n-1$ و $b = 2m-1$ ، $n, m \in \mathbb{Z}$ داریم:

$$a^2 + b^2 = (2n-1)^2 + (2m-1)^2 = 4n^2 - 4n + 1 + 4m^2 - 4m + 1 = 4n^2 - 4n + 4m^2 - 4m + 2 = 2(2n^2 - 2n + 2m^2 - 2m + 1)$$

که حاصل عدد زوج است.

ب) $A = \{3, 4\}$ یک زیر مجموعه از مجموعه $S = \{1, 2, \dots, 6\}$ است و $n \in S$ ، اگر $\frac{n^2(n+1)^2}{4}$ یک عدد زوج باشد ثابت کنید $n \in A$.

کافیست هر تن عضو S را بررسی کنیم (در نظر گرفتن تمام حالت ها):

$$n=1 \Rightarrow \frac{n^2(n+1)^2}{4} = \frac{1 \times 4}{4} = 1 \rightarrow \text{زوج نیست}$$

$$n=2 \Rightarrow \frac{n^2(n+1)^2}{4} = \frac{4 \times 9}{4} = 9 \rightarrow \text{زوج نیست}$$

$$n=3 \Rightarrow \frac{n^2(n+1)^2}{4} = \frac{9 \times 16}{4} = 36 \rightarrow \text{زوج است}$$

$$n=4 \Rightarrow \frac{n^2(n+1)^2}{4} = \frac{16 \times 25}{4} = 100 \rightarrow \text{زوج است}$$

$$n=5 \Rightarrow \frac{n^2(n+1)^2}{4} = \frac{25 \times 36}{4} = 225 \rightarrow \text{زوج نیست}$$

$$n=6 \Rightarrow \frac{n^2(n+1)^2}{4} = \frac{36 \times 49}{4} = 441 \rightarrow \text{زوج نیست}$$

بنابراین فقط برای $n=3, n=4$ ، عدد $\frac{n^2(n+1)^2}{4}$ یک عدد زوج است. برعکس نیز $n \in A$ است.

اثبات غیر مستقیم

اثبات به روش برهان خلف

در هندسه (۱) با اثبات به روش برهان خلف که نوعی اثبات غیر مستقیم است آشنا شده اید. در روش برهان خلف فرض می‌کنیم که حکم نادرست باشد و سپس با استفاده از قوانین منطق گزاره‌ها و دنباله‌ای از استدلال‌های درست و مبتنی بر فرض به یک نتیجه غیر ممکن یا نتیجه متضاد با فرض می‌رسیم و از آنجا (با توجه به منطقی بودن همه مراحل) معلوم می‌شود که فرضی نادرست بودن حکم باطل است و درستی حکم ثابت می‌گردد.

در تعاملات و محاورات روزمره هم ممکن است از این روش استدلال استفاده کنیم. آنجا که با فردی نظری کاملاً متضاد داریم و به درستی نظر خود اطمینان داریم، برای رسیدن به نتیجه مورد نظرمان، موقتاً نظر مخالف خود را می‌پذیریم و با استفاده از دنباله‌ای از استدلال‌ها و ادبیاتی که مورد توافق دو طرف است، نشان می‌دهیم که بپذیرفتن نظر او به بن بست یا تناقض منجر می‌شود.

مثال: ثابت کنید حاصل جمع یک عدد گویا و یک عدد گنگ، عددی گنگ است.

حل: فرض کنیم که r یک عدد گویا و x یک عدد گنگ باشد. نشان می‌دهیم که $r+x$ یک عدد گنگ است. اگر (فرض خلف) $r+x$ گنگ نباشد، بنابراین عددی گویا است. از طرفی می‌دانیم که تفاضل دو عدد گویا، عددی گویا است. پس تفاضل $r+x$ و r باید عددی گویا باشد یعنی $r+x-r \in \mathbb{Q}$ و از آنجا $x \in \mathbb{Q}$ که با فرض ما در تناقض است. در نتیجه فرض خلف باطل است و حکم اثبات می‌گردد.

مثال: حاصل ضرب هر عدد گویای ناصفر در یک عدد گنگ، عددی گنگ است.

حل: فرض کنیم r یک عدد گویای ناصفر باشد و x عددی گنگ باشد ولی rx عددی گویا (فرض خلف) باشد. می‌دانیم که حاصل ضرب هر دو عدد گویا، عددی گویاست. علاوه بر این معکوس هر عدد گویای ناصفر هم عددی گویاست. بنابراین $(\frac{1}{r})(rx) \in \mathbb{Q}$ و از آنجا $x \in \mathbb{Q}$ که با فرض در تناقض است.

مثال: a_1, a_2, a_3 و b_1, b_2, b_3 هم همان اعداد ولی به ترتیب دیگری قرار گرفته‌اند. ثابت کنید $(a_1 - b_1)(a_2 - b_2)(a_3 - b_3)$ عددی زوج است.

حل: برای درک بهتر مسئله، مثالی ارائه می‌کنیم. a_1, a_2, a_3 را به ترتیب، ۵، ۸ و ۱ در نظر می‌گیریم و b_1, b_2, b_3 را ۸، ۱ و ۵ در نظر می‌گیریم، داریم:

$$(a_1 - b_1)(a_2 - b_2)(a_3 - b_3) = (5 - 8)(8 - 1)(1 - 5) = (-3)(7)(-4) = 84$$

اگر $(a_1 - b_1)(a_2 - b_2)(a_3 - b_3)$ زوج نباشد (فرض خلف) پس عددی فرد است. پس هر سه عامل $a_1 - b_1, a_2 - b_2, a_3 - b_3$ هم باید فرد باشند (چرا؟) و در نتیجه مجموع آنها هم باید عددی فرد باشد، یعنی $(a_1 - b_1) + (a_2 - b_2) + (a_3 - b_3)$ باید عددی فرد باشد. اما مجموع این سه عبارت صفر است!

زیرا فقط حاصلضرب سه عدد فرد، عددی فرد خواهد شد و در صورتی که حداقل یکی از آنها زوج باشد، حاصلضرب زوج می‌شود.

کار در کلاس

درستی گزاره‌های زیر را با استفاده از روش برهان خلف ثابت کنید.

الف) اگر x یک عدد گنگ باشد، ثابت کنید $\frac{1}{x}$ نیز گنگ است.

برهان خلف: بگیریم $\frac{1}{x}$ عددی نویا باشد، از طرفی ما داریم x عددی نویا ناهمبند عددی نویا است پس x و $\frac{1}{x}$ یون x نیز نویا است! بر با فرض سوال تناقض دارد پس $\frac{1}{x}$ عدد گنگ است

ب) اگر تابع f در $x = a$ پیوسته ولی g در $x = a$ ناپیوسته باشد، ثابت کنید $f+g$ در $x = a$ ناپیوسته است.

برهان خلف: بگیریم $f+g$ در $x = a$ پیوسته باشد، از طرفی نزدیک دو تابع پیوسته، پیوسته است

پس $f = (f+g) - g = g$ در $x = a$ پیوسته است! با فرض سوال تناقض دارد پس $f+g$ در $x = a$ ناپیوسته است.

اثبات‌های بازگشتی / گزاره‌های هم‌ارز

اگر ارزش دو گزاره یکسان باشند آنها را گزاره‌های هم‌ارز (هم‌ارزش) می‌نامیم.

اگر P و Q دو گزاره هم‌ارز (یعنی همواره هر دو درست یا هر دو نادرست) باشند، آنگاه گزاره‌های $P \Rightarrow Q$ و $Q \Rightarrow P$ هر دو درست هستند و در نتیجه $P \Leftrightarrow Q$ یک گزاره درست است.

به عکس اگر ترکیب دو شرطی $P \Leftrightarrow Q$ درست باشد، آنگاه P و Q دو گزاره هم‌ارز خواهند بود و اگر ارزش یکی از آنها را بدانیم، ارزش دیگری نیز همان خواهد بود. به کمک این موضوع می‌توانیم درستی یا نادرستی یک گزاره را بررسی کنیم. در عمل به‌طور معمول درستی یا نادرستی گزاره‌ای که معمولاً ساده‌تر است را انتخاب می‌کنیم. البته این کار ممکن است که در یک مرحله انجام نشود، به‌طور مثال اگر P, Q و R سه گزاره باشند و $Q \Leftrightarrow R$ و $P \Leftrightarrow Q$ یعنی ارزش سه گزاره یکسان است و اثبات درستی یا نادرستی هر یک، تکلیف دو گزاره دیگر را معلوم خواهد کرد. به‌هر حال ممکن است این عمل ادامه یابد و در تعدادی متناهی مرحله کار انجام شود.

با توجه به آنچه گفته شد، در هنگام استفاده از این روش اثبات (که گاهی به آن «روش بازگشتی» هم می‌گویند) توانایی ارائه ترکیب دو شرطی درست و مناسب بسیار اساسی است.

مثال: ترکیب دو شرطی $(a, b \in \mathbb{R}), a^2 = b^2 \Leftrightarrow a = b$ درست است ولی ترکیب دو شرطی $a^2 = b^2 \Leftrightarrow a = b^2$ درست نیست (چرا؟)

زیرا $a = -b \vee a = b \Rightarrow a^2 = b^2$ و نمی‌توان به‌طور قطع ادعا کرد $a^2 = b^2 \Rightarrow a = b$

اگر $a, b \in \mathbb{R}$ کدام یک از ترکیب‌های دو شرطی زیر درست است؟

الف) $a < b \Leftrightarrow a^2 < b^2$

ب) $a < b \Leftrightarrow a^3 < b^3$ **درست**

تاریخ: به‌طور مثال از $-3 < 2$
نتیجه می‌شود که $9 < 4$ و این
نامساوی سلفی نیست

مثال: اگر $a > 0$ ثابت کنید $a + \frac{1}{a} \geq 2$

اگر $a > 0$ ، داریم: $a + \frac{1}{a} \geq 2 \Leftrightarrow a^2 + 1 \geq 2a$

این ترکیب دو شرطی بیان نمی‌کند که کدام گزاره درست است، بلکه تنها بیانگر آن است که دو گزاره هم‌ارز هستند و اثبات هر کدام، دیگری را نتیجه می‌دهد. به نظر شما چرا این دو گزاره هم‌ارز هستند؟ **زیرا می‌توان طرفین یک نامساوی را در هر عدد مثبت (مانند a) ضرب یا بر آن تقسیم کرد.** اثبات کدام یک ساده‌تر است؟ اثبات $a^2 + 1 \geq 2a$ ساده‌تر است.

$a^2 + 1 \geq 2a \Leftrightarrow a^2 + 1 - 2a \geq 0$ **همچنین**

$a^2 + 1 - 2a \geq 0 \Leftrightarrow (a-1)^2 \geq 0$ **و در نهایت:**

آخرین گزاره یعنی $(a-1)^2 \geq 0$ همواره برقرار است، به عبارت دیگر حکم هم‌ارز گزاره‌ای است که همواره برقرار است. پس حکم ثابت شده است. مراحل اثبات را (با شرط $a > 0$) به صورت زیر می‌توان خلاصه کرد:

$a + \frac{1}{a} \geq 2 \Leftrightarrow a^2 + 1 \geq 2a$

$\Leftrightarrow a^2 + 1 - 2a \geq 0$

$\Leftrightarrow (a-1)^2 \geq 0$ **همواره برقرار است.**

به هر حال این نوع استدلال در گفت‌وگوها و مذاکرات معمول هم مورد استفاده قرار می‌گیرد، آنجا که برای بررسی یک حکم، معادل آن را به مخاطب یادآوری می‌کنیم و از عباراتی نظیر: آنچه که شما می‌گویید معادل این است که ... یا گفته شما به مثابه آن است که ... در آنجا باید از قوانین و ادبیات مورد پذیرش طرفین پیروی کنیم و در ریاضیات از منطق ریاضی. در هر حال در هنگام استفاده از این نوع استدلال در زندگی روزمره هم ممکن است پس از چند مرحله به نتیجه برسیم.

مثال: ثابت کنید میانگین حسابی دو عدد نامنفی، از میانگین هندسی آنها کمتر نیست.

حل: اگر a و b دو عدد نامنفی باشند، حکم ما چنین خواهد بود: $\frac{a+b}{2} \geq \sqrt{ab}$

$\frac{a+b}{2} \geq \sqrt{ab} \Leftrightarrow a+b \geq 2\sqrt{ab}$

$\Leftrightarrow a+b-2\sqrt{ab} \geq 0$

$\Leftrightarrow (\sqrt{a}-\sqrt{b})^2 \geq 0$ **گزاره همیشه درست.**

$a^2 + ab + b^2 \geq 0$

مثال: اگر a و b دو عدد حقیقی باشند ثابت کنید:

حل: $a^2 + ab + b^2 \geq 0 \Leftrightarrow (a + \frac{b}{2})^2 + \frac{3b^2}{4} \geq 0$

اثبات کوتاه و زیبایی است. حکم با یک گزاره همیشه درست (سمت راست) هم‌ارز است.

$$a^2 + ab + b^2 \geq 0 \Leftrightarrow 2a^2 + 2ab + 2b^2 \geq 0$$

راه دوم :

$$\Leftrightarrow a^2 + b^2 + 2ab + a^2 + b^2 \geq 0$$

$$\Leftrightarrow (a+b)^2 + a^2 + b^2 \geq 0 \text{ گزاره همیشه درست.}$$

البته ممکن است شما هم راه حل دیگری برای این مسئله ارائه کنید.

شیوه‌ای که در این قسمت از درس مورد استفاده قرار گرفت را برای نشان دادن نادرستی یک گزاره نیز می‌توان به کار برد.

کار دو کلاسی

الف) اگر n یک عدد طبیعی باشد، آیا زوج بودن n و زوج بودن n^2 هم‌ارزند؟

بله هم‌ارزند باشند. (اثبات)

$$n=2k \Rightarrow n^2 = (2k)^2 = 2(2k^2) \rightarrow \text{زوج است} \quad ; \quad \text{زوج است و نشان می‌دهیم زوج است} :$$

اثبات عکس: یک n^2 زوج است و نشان می‌دهیم n زوج است :

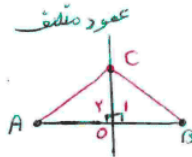
تربیع مختلف: اگر n زوج نباشد پس n عددی فرد خواهد بود یعنی :

$$n=2k-1 \Rightarrow n^2 = (2k-1)^2 = 2(2k^2-2k)+1 \rightarrow \text{تساوی} \rightarrow n^2 \text{ فرد است}$$

$$n \text{ زوج است} \iff n^2 \text{ زوج است} \quad ; \quad \text{نیابراین}$$

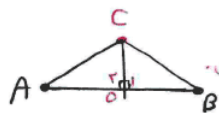
ب) آیا دو گزاره زیر هم‌ارزند؟

۱) نقطه C روی عمود منصف پاره خط AB قرار دارد. ۲) فاصله نقطه C از دو سر پاره خط AB یکسان است.

اثبات ۱ \Rightarrow ۲ :

$$\left. \begin{array}{l} \hat{O}_1 = \hat{O}_2 \\ AO = OB \\ OC = OC \end{array} \right\} \text{ضلع} \rightarrow \triangle AOC \cong \triangle BOC \Rightarrow AC = BC \Rightarrow \text{فاصله نقطه } C \text{ از دو سر پاره خط } AB \text{ یکسان است}$$

اثبات ۲ \Rightarrow ۱ : با فرض $AC = BC$ ، ارتفاع OC وارد پاره خط AB در وسط آن می‌شود و عمود منصف آن است.

$$\left. \begin{array}{l} AC = BC \\ OC = OC \\ \hat{O}_1 = \hat{O}_2 = 90^\circ \end{array} \right\} \text{وتر و ضلع قائمه} \rightarrow \triangle AOC \cong \triangle BOC \Rightarrow AO = OB \Rightarrow \text{عمود منصف پاره خط } AB \text{ است}$$

$$\text{نیابراین} \quad ; \quad \text{یعنی دو گزاره هم‌ارزند.} \quad 1 \iff 2$$

تمرین

۱) گزاره‌های زیر را به روش بازگشتی (گزاره‌های هم‌ارز) ثابت کنید: **پاسخ تمرینها در صفحات بعد می‌باشد.**

$$\frac{x}{y} + \frac{y}{x} \geq 2$$

الف) اگر x و y دو عدد حقیقی **هم‌علامت** (مخالف صفر) باشند داریم:

ب) برای هر سه عدد حقیقی x و y و z داریم:

$$x^2 + y^2 + z^2 \geq xy + yz + zx$$

$$x^2 + y^2 + 1 \geq xy + x + y$$

۲) عددی حقیقی مانند x ارائه کنید به طوری که $x^2 < x^3$.

۳) اگر α و β دو عدد گنگ باشند ولی $\alpha + \beta$ گویا باشد، ثابت کنید $\alpha - \beta$ و $\alpha + 2\beta$ گنگ هستند.

$$x^2 + y^2 = (x + y)^2$$

۴) آیا اعدادی صحیح مانند x و y وجود دارند که

۵) آیا مقادیر حقیقی و ناصفر a و b چنان وجود دارند که:

$$\frac{1}{a+b} = \frac{1}{a} + \frac{1}{b} \quad (a+b \neq 0)$$

۶) گزاره‌های زیر را اثبات و یا با ارائه مثال نقض آنها را رد کنید.

الف) مربع و مکعب هر عدد فرد عددی فرد است.

ب) میانگین پنج عدد طبیعی متوالی همان عدد وسطی است.

$$\frac{x}{y} + \frac{y}{x} \geq 2$$

① الف) اگر x و y دو عدد حقیقی هم علامت (مخالف صفر) باشند داریم:

x و y هم علامتند، بنابراین $x > 0$ و $y > 0$ خواهد بود.

$$\frac{x}{y} + \frac{y}{x} \geq 2 \iff xy \left(\frac{x}{y} + \frac{y}{x} \right) \geq 2xy \iff x^2 + y^2 \geq 2xy \iff x^2 + y^2 - 2xy \geq 0$$

$$\iff (x-y)^2 \geq 0 \quad \text{همیشه درست}$$

ب) برای هر سه عدد حقیقی x ، y و z داریم:

(I) $x^2 + y^2 + z^2 \geq xy + yz + zx$ ابتدا طرفین نامساوی را در 2 ضرب می‌کنیم:

$$\iff 2x^2 + 2y^2 + 2z^2 \geq 2xy + 2yz + 2zx$$

$$\iff \underline{x^2 + x^2} + \underline{y^2 + y^2} + \underline{z^2 + z^2} - \underline{2xy} - \underline{2yz} - \underline{2zx} \geq 0$$

$$\iff (x-y)^2 + (x-z)^2 + (y-z)^2 \geq 0 \quad \text{همیشه درست}$$

(II) $x^2 + y^2 + 1 \geq xy + x + y$

ابتدا طرفین نامساوی را در 2 ضرب می‌کنیم:

$$\iff 2x^2 + 2y^2 + 2 \geq 2xy + 2x + 2y$$

$$\iff \underline{x^2 + x^2} + \underline{y^2 + y^2} + \underline{1 + 1} - \underline{2xy} - \underline{2x} - \underline{2y} \geq 0$$

$$\iff (x-y)^2 + (x-1)^2 + (y-1)^2 \geq 0 \quad \text{همیشه درست}$$

② عدد حقیقی مانند x ارائه کنید به طوری که $x^2 < x$. جواب: $x = -2$ ، $x = -1$ ، $x = 1$ و ...

③ اگر α و β دو عدد مثبت باشند و $\alpha + \beta$ نویا باشد، ثابت کنید $\alpha - \beta$ و $\alpha + 2\beta$ مثبت هستند.

(I) می‌بینیم $\alpha - \beta$ نویا باشد از طرفین $\alpha + \beta$ نویاست پس مجموع آنها یعنی $\alpha + \beta + \alpha - \beta = 2\alpha$ نویا بوده و در نتیجه α نیز نویاست که با فرض تناقض دارد پس $\alpha - \beta$ مثبت است.

(II) می‌بینیم $\alpha + 2\beta$ نویا باشد از طرفین $\alpha + \beta$ نویاست پس تفاضل آنها یعنی $(\alpha + 2\beta) - (\alpha + \beta) = \beta$ نویاست که با فرض تناقض دارد پس $\alpha + 2\beta$ مثبت است.

④ آیا اعدادی صحیح مانند x و y وجود دارند که $x^2 + y^2 = (x+y)^2$

$$x^2 + y^2 = x^2 + y^2 + 2xy \implies 2xy = 0 \implies x = 0 \vee y = 0$$

همان‌طور که می‌بینیم از اعداد x و y باید صفر باشند به طور مثال $x = 0$ و $y = 7$ جواب است.

⑤ آیا مقادیر حقیقی و نامصفر a و b چنان وجود دارند که: $\frac{1}{a+b} = \frac{1}{a} + \frac{1}{b}$ (با $a+b \neq 0$)

خیر - اثبات: برهان خلف می‌کنیم چون اعدادی وجود داشته باشد، بنابراین:

$$\frac{1}{a+b} = \frac{1}{a} + \frac{1}{b} \implies \frac{1}{a+b} = \frac{a+b}{ab} \implies (a+b)^2 = ab \implies a^2 + b^2 + 2ab = ab$$

$$\implies a^2 + b^2 + ab = 0 \xrightarrow{\times 2} 2a^2 + 2b^2 + 2ab = 0 \implies a^2 + a^2 + b^2 + b^2 + ab = 0$$

$$\implies (a+b)^2 + a^2 + b^2 = 0 \implies a = 0 \wedge b = 0 \wedge a+b = 0 \implies \text{تناقض}$$

④ الف) مربع و مکعب هر عدد فرد، عددی فرد است. صحیح است زیرا:

$$\begin{aligned}
 \text{فرد است} \rightarrow (2n-1)^2 &= 4n^2 - 4n + 1 = 2(2n^2 - 2n) + 1 \\
 \text{مکعب} \rightarrow (2n-1)^3 &= 8n^3 - 12n^2 + 6n - 1 = 2(4n^3 - 6n^2 + 3n) - 1
 \end{aligned}$$

عدد فرد: $2n-1$
 $n \in \mathbb{Z}$

ب) میانگین پنج عدد طبیعی متوالی همان عدد وسطی است. صحیح است زیرا:

$$n \in \mathbb{N} \cup \{0\} \text{ و } n+1, n+2, n+3, n+4, n+5 \text{ پنج عدد طبیعی متوالی}$$

$$\text{عدد وسطی} = \frac{\text{مجموع اعداد}}{\text{تعداد اعداد}} = \frac{5n+15}{5} = n+3 = \text{میانگین اعداد}$$

نویسنده پاسخ ها: افشین ملاسعیدی

شهرستان: آبادان

هزینه این فایل: قرائت صلوات جهت سلامتی
 منجی عالم بشریت، قطب دایره امکان (عج)

عزیزان می توانند به محض آماده شدن دیگر

فایل ها به وبلاگ مراجعه نموده و دانلود کنند.

آدرس وبلاگ: sinxcosx.blogfa.com

همچنین در صورت مشاهده اشتباه در محاسبه و پاسخ

ها بنده را از طریق شماره ۰۹۱۶۸۳۲۴۵۰۰ مطلع سازید.

سپاسگزارم